

творча спрямованість процесу виховання та навчання музикантів-фахівців. Творчі методи роботи органічно входять до системи викладання дисциплін як фактор розвитку музичних здібностей, творчої ініціативи, виховання естетичного смаку, а також підвищення ефективності навчального процесу.

Різноманітна музична діяльність (слухання музики, вокально-хоровий спів, гра на елементарних музичних інструментах, музично-ритмічні рухи, музично-дидактичні ігри, імпровізація – вокальна, інструментальна, ритмічна, інсценізація) є однією з умов всебічного розвитку творчих здібностей учнів.

Список використаних джерел

1. Гадалова І. М. Музика та співи. Методика викладання : Навч. посібник. К. : Вища шк., 1996. Ч.І . С 1-237; Ч. ІІ. С. 238-423.
2. Дряпіка В І. Орієнтація студентської молоді на цінності музичної культури (соціально-педагогічний аспект). Київ – Кіровоград, 1997.

Добробатько Наталія,
викладачка Градизької дитячої мистецької
школи імені Героя України О. І. Білаша
(с-ще Градизьк)

ПЕДАГОГІКА ТА МЕТОДИКА РОБОТИ – ОДИН ІЗ ВАЖЛИВИХ ФАКТОРІВ ВИХОВАННЯ УЧНІВ МИСТЕЦЬКИХ ЗАКЛАДІВ

***Анотація.** Автором висвітлено особливості індивідуального підходу до освітнього процесу в мистецькій школі, представлено власний досвід роботи з учнями, проаналізовано особистісні та професійні якості педагога-викладача як запорука ефективності виховання учнів мистецьких закладів.*

***Ключові слова:** індивідуальний підхід, педагог-викладач, учень, навчання.*

***Постановка проблеми.** Застосування методики, педагогіки, пізнання психології учнів освітньому процесі сьогодні – це дуже кропітка робота. Актуальними залишаються проблеми диференційованого підходу в навчанні, розвитку творчих здібностей і задатків, виховання мотивації та інтересу до*

мистецької діяльності. Перш за все потрібно знайти індивідуальний підхід до кожної дитини.

Говорячи про методи роботи з учнями мистецької школи і виходячи з власної практики, хочу підкреслити, що надзвичайно важливою є необхідність постійного вдосконалення методичних прийомів, пошуку ефективних методів навчання гри на музичному інструменті, застосування індивідуального підходу до дітей, які приходять навчатися, кожної зустрічі з ними.

Виклад основного матеріалу. Інтереси дітей до мистецтва з кожним певним періодом часу змінюються. Більшість учнів з перших уроків вірно розуміють та сприймають поставлену викладачем задачу. Поступово наполегливо оволодівають знаннями та навичками. Але, нажаль, до мистецьких шкіл потрапляють здібні учні, які виховуються в сім'ях, де відсутня не тільки атмосфера творчості, але й дисципліна працьовитості. Діти з таких родин ліниві до будь-якої праці, хоча хист до мистецтва в них закладено від природи. З такими учнями працювати важко. Якщо в родині відсутній приклад відповідального ставлення до праці, тоді педагог в мистецькому закладі не спроможний досягти позитивного результату лише власними зусиллями. Наполегливої праці під час уроку, без домашніх відпрацювань матеріалу, нажаль недостатньо. Запобігання лінощам – одна з найважливіших точок поєднання зусиль мистецької школи та родини. Окремим батькам не вистачає часу на виховання своїх дітей, і тим самим, вони відносяться байдуже до того, як їхня дочка чи син навчається. У таких випадках слід більше приділяти уваги такій дитині безпосередньо в класі. Також тримати зв'язок і більше спілкуватися з батьками дитини. Учня потрібно привабити до мистецької школи, навчити полюбити музику, мистецтво, і працювати над виконанням музичних творів. Викладач-педагог повинен бути спостережливим.

Для того, щоб навчитися як слід працювати і одержувати насолоду від своєї праці, потрібно, перш за все, бути до себе вимогливим, наполегливим та самокритичним. Закономірно, що кожен педагог-викладач з роками працює краще та ефективніше. Але йому потрібно постійно підвищувати свій

професійний рівень, удосконалюватись у методиці викладання музичного інструменту, переймати педагогічний досвід провідних і досвідчених колег-викладачів.

Викладач школи мистецтв – це одна з тих чудових професій, де майстер рік у рік має можливість продовжувати себе у своїх учнях. Якщо викладач слабкий, якщо його знання відстають від розвитку повсякчас, то ці «слабкості» перейдуть в майбутньому до його учнів. Відповідно – хороший викладач продовжує себе, свої знання, уміння, свої добрі якості в серцях і в розумі своїх вихованців. І немає нічого шляхетнішого від цієї місії. Кожен викладач повинен бути не тільки вчителем-предметником, а й перш за все вихователем, педагогом-наставником.

Поєднання педагогіки та методики є обов'язковим фактором для кожного педагога у сфері мистецтва. Слід відмітити, що викладач повинен мати ще й організаторські здібності та вміти індивідуально зацікавити дитину до навчання в мистецькій школі. Потрібно знаходити підхід до кожного з учнів. Коли викладач методично вірно працює з учнями, намагається повніше та доступніше передати учневі свої знання та уміння, тоді й учень зацікавлений як грою на музичному інструменті, так і взагалі іншими уроками в ДМШ, і з великим задоволенням відвідує всі заняття.

Очевидно, що відомо багато випадків, коли учень, зустрівшись із труднощами в навчанні, вирішує залишити мистецьку школу. Труднощі можуть бути різними. В таких випадках недоречно «читання моралі». Тут допоможуть розуміння та підтримка з боку викладача. Беручи до уваги індивідуальні можливості учня та обставини, які склалися, слід скорегувати обсяг домашнього завдання. Потрібно піти на зустріч дитині, допомогти їй та налагодити довірливі стосунки з нею. Тільки тоді учень поділиться з вами не лише успіхом, але й своїми невдачами, труднощами. З такими учнями потрібно проводити більше творчої, цікавої роботи в класі, і згодом поступово, протягом місяця, нормалізувати обсяг навантаження, в тому числі домашніх завдань.

Зрозуміло, що спочатку потрібної якості у виконанні домашнього завдання не відчується. І в цей час педагог повинен мати витримку і терпіння.

Майже з перших уроків слід дотримуватись постійного, планового ведення уроку. Робота над гамою, вправою, етюдом, а також з одним-двома музичними творами входить у постійну поурочну роботу з учнем. І обов'язково – читка нот з листа кожної зустрічі. Учні звикають до такої систематичної праці, вона стає звичкою, і в такому режимі працюють і вдома. Нові твори для кожного учня вчитель має виконувати особисто. Діти слухають і самі обирають більш привабливі для них музичні твори, які й слід включати до навчальної програми.

Зі своїми учнями на уроках спілкуюсь на мові доступній їх віковій категорії: зі старшими дітьми веду розмову, як з дорослими людьми, а з молодшими за віком більше використовую лагідних, улесливих, хороших слів. Безумовно, що до ласки потрібно втілювати стриману, переконливу вимогливість. Ніколи не називаю їх за прізвиськом, а лише за іменем, на уроках не стримуюсь більше похвалити за навчання, але в ту ж мить зосереджую увагу на недоліках і помилках, над якими ще треба попрацювати, прищеплюю своїм учням надію та впевненість у своїх силах.

Висновки. Можна зробити висновок, що, якщо викладач не любить своїх дітей, тож він не любить і своєї професії. Ми повинні пам'ятати, що наших вихованців слід оточувати увагою і повагою, ласкою та любов'ю, цілеспрямованою вимогливістю та довірою. Необхідно, щоб виховання дітей, любов і повага до них, вимоги і дружба з ними – усе це було самою суттю духовного та професійного життя вчителя. Призначення та покликання викладачів-педагогів виховувати дітей нашої України естетично та морально вихованим, культурним поколінням!